

BIBΛΙΟ

Καλειδοσκόπιο

ΔΙΑΒΑΣΕ ΤΟ...

■ Συγγραφέας: Λίνα Στεφάνου
 ■ Εκδόσεις: Nomos Biblia, σελ. 126

Απρόσμενα

Η Λίνα Στεφάνου μοιάζει να εμπνέεται από τα πάντα. Από τη ζωή της και τις ζωές των άλλων, από το πιο παθιασμένο τραγούδι της Λάρα Φαμπιάν, από τους μύθους και τα παραμύθια, από την Επιστολή προς Κορινθίους, από τους σπουδαίους ποιητές και το γκραφίτι, από τις ζοφερές εisdήσεις του πλανήτη, από τις μουσικές γωνιές της φύσης και της πόλης. Η ποιήτρια της αναδύεται διαρκώς και εισβάλλει στα μύδια του νου, τολμηρά και ασέκνητη, συγκινητική και τρομερή, απλή και πολύπλοκη ταυτόχρονα. Συχνά οι φράσεις σε καλούν να επιστρέψεις και να τις διαβάσεις ξανά, για να αποκρυπτογραφήσεις τις απρόσμενες εικόνες. Και αν δεν τα καταφέρεις απόλυτα, δεν έχει σημασία, αφού μπορείς έτσι κι αλλιώς να αφηθείς και να συντονιστείς με τον ρυθμό τους. Ποιήτρια-γλύπτρια, ποιήτρια-ζωγράφος, ποιήτρια-μουσικός. Ξεφυλλίζοντας το κομψό, υψηλής αισθητικής βιβλίο της (που περιλαμβάνει τις συλλογές «Κρακ» και «Τα δάκρυα της πόλης») έχεις την αίσθηση ότι όλες οι τέχνες σμίγουν στις σελίδες του για να πλάσουν ένα σκηνικό ατμοσφαιρικό, ένα κινηματογραφικό φόντο για σκέψεις πρωτόγνωρες, συναντήσεις απροσδόκτες, βλέμματα που ξαφνιάζουν, συναισθήματα που πάλνουν. Η Στεφάνου, ποιήτρια σύγχρονη και από τις πιο ξεχωριστές, δεν ησυχάζει και δεν σε αφήνει να ησυχάσεις - το ταξίδι εντός μας δεν είναι ποτέ ανώδυνο, μπορεί όμως να είναι μαγικό.

■ Συγγραφέας: Φ. Χ. Μουγιέθ
 ■ Μετάφραση: Δ. Σταυριδίου
 ■ Εκδόσεις: Διόπτρα, σελ. 966

Με φόντο την Ιστορία

Ισπανία, 18ος αιώνας. Η Κλάρα, κόρη ευκατάστατης οικογένειας, χάνει τα πάντα όταν ο πατέρας της σκοτώνεται στον πόλεμο. Χάρη στις μαγευτικές ικανότητές της πηγαίνει να εργαστεί στο αρχοντικό του δούκα του Κασταμόρ ως βοηθός κουζίνας. Ο κύριος του αρχοντικού, ο δον Ντιέγο, ζει απομονωμένος μετά τον θάνατο της γυναίκας του από σύστημα. Η άφιξη της Κλάρα θα ταρκαουνίσει τον γεμάτο θλίψη κόσμο του. Όμως, ο ανταγωνισμός, ο φθόνος, οι πλεκτάνες και οι ίντριγκες θα προκαλέσουν καταγίγδες. «Η μαγεύρισα του Κασταμόρ» μεταφέρθηκε σε σειρά στο Netflix.

Η βιβλιοθήκη της Real

Ξεφυλλίζουμε τις νέες εκδόσεις και σας προτείνουμε

Ενα κομψό μυθιστόρημα για τις περίπλοκες ζωές των ανθρώπων από μια βραβευμένη συγγραφέα

«Το νερό της λίμνης δεν είναι ποτέ γλυκό»

■ Συγγραφέας: Γιούλια Καμινίτο
 ■ Μετάφραση: Δήμητρα Δόστου
 ■ Εκδόσεις: Διόπτρα, σελ. 392

«**Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΑΣ** μοιάζει με πρωίδα κόμικ, με την Άννα Μανιάνι στο σενάριο, αυτή η γυναίκα που τσακώνεται, που δεν το βάζει κάτω, αυτή η γυναίκα που αφήνει τους πάντες άναυδους.

Στεκόμαστε εκεί, στον διάδρομο που οδηγεί στα δωμάτια, εγώ και ο Μαρίνο με τα σορτσάκια μας και τα σφικάτά μας πόδια, να κοιτάζουμε κατάματα τον φόβο μας: να μη γίνουμε σαν την Αντόνια, να μην είμαστε ποτέ αρκετοί, να μην κερδίζουμε καμία μάχη».

Ενας αρχαίος κρατήρας που σταδιακά γέμισε νερό, που μυρίζει βρύα και λάσπη. Αυτή είναι η λίμνη Μπρατσάνο όπου θα στήσει το σπίτι της η Αντόνια, ύστερα από αμέτρητες μάχες για να βρει μια στέγη της προκοπής στη Ρώμη. Είναι υπερήφανη και πεισματάρη, σύζυγος ενός ανάπ-

ρω άντρα, μητέρα τεσσάρων παιδιών, και παλεύει λυσσαλέα για μια καλύτερη ζωή. Όλες οι ελπίδες της στηρίζονται στην κόρη της Γκία, την πρωταγωνίστρια του βιβλίου «Το νερό της λίμνης δεν είναι ποτέ γλυκό». Και γι' αυτό την παρακολουθεί σαν Κέρβερος και την κυνηγάει να σπουδάσει και να ανέβει κοινωνικά.

Από την πλευρά της η Γκία μαθαίνει να μην παραπονιέται και να προσπαθεί να ικανοποιήσει μια μητέρα που γίνεται ολοένα και πιο εμμονική. Βουτάει στη λίμνη χωρίς να φοβάται τα βάθη και τη θολούρα, τρέχει τις νύχτες με ορθότητα τα φώτα στο μηχανάκι της και θυμώνει με την απόρρητη κοινοτοπία της ζωής. Μέσα της ξέρει ότι δεν θα γίνει ποτέ αυτό που ονειρεύεται η Αντόνια. Και ότι παρόλο που η νέα χιλιετία έχει μπει και ο κόσμος αλλάξει, το νερό της λίμνης θα παραμείνει στάσιμο.

Το πρώτο μυθιστόρημα της Γιούλια Καμινίτο, «La Grande A», απέσπασε μεταξύ άλλων το βραβείο Bagutta πρωτοεμφανιζόμενου συγγραφέα (2016). Το 2019 βραβεύτηκε για το «Un Giorno Nella», ενώ «Το νερό της λίμνης δεν είναι ποτέ γλυκό» απέσπασε το βραβείο Off Strega και το Campiello 2021.

Ο ευφυής αποχαιρετισμός ενός συγγραφέα

Στις 13 Φεβρουαρίου 2001 η ζωή γυρίζει πίσω κατά 10 χρόνια. Οι άνθρωποι πρέπει να ζήσουν ξανά μια ολοκληρωμένη δεκαετία, λεπτό προς λεπτό. Να επαναλάβουν τα ίδια ακριβώς πράγματα, να κάνουν τα ίδια λάθη, να ζήσουν τις ίδιες τραγωδίες, χωρίς ελευθερία βούληση, επειδή έτσι το θέλησε ένας γέρος συγγραφέας βιβλίων επιστημονικής φαντασίας, το alter ego του Κερτ Βόννεγκατ. Ο «Χρονοσεισμός» (1997) είναι ο αποχαιρετισμός ενός από τους πιο σαρκαστικούς συγγραφείς του 20ου αιώνα. Ένα απόσπασμα σοφίας για την αγάπη της ζωής, αλλά και για τη γελοιοπάτη της.

■ Συγγραφέας: Κερτ Βόννεγκατ
 ■ Μετάφραση: Χριστόδουλος Λιθαρίδης
 ■ Εκδόσεις: Πατάκη, σελ. 312

Εκ των έσω

■ Συγγραφέας: Κωνσταντίνα Γιακαλή
 ■ Εκδόσεις: Αρμός, σελ. 728

«Το λεωφορείο ήταν σχεδόν άδειο. Η Κατερίνα αφέθηκε στο λίκνισμα κι ακούμπησε το κεφάλι της στο τζάμι. Εξω η Ακαδημία έγινε δικαστήριο, αυτή κατηγορούμενη, πρόεδρος ο Νικήτας, η Βάσω εισαγγελέας, η Θεωνά πολιτική αγωγή και δικηγόρος υπεράσπισης η Λαμπρινή. Ο Νικήτας χτύπησε το σφυρί του. «Κατηγορούμενη, παραδέχεσαι ότι σε ενδιαφέρει ερωτικά ο γείτονας». Το μακρινό 2004, με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, το Euro και το «Shake It» στη Eurovision, ο έρωτας ανακαλύπτει την Κατερίνα εκεί ακριβώς όπου έχει κρυφτεί: στο σπίτι της στο πρόσωπο του νέου της γείτονα, που θα λειτουργήσει σαν καταλύτης για την ίδια, αλλά και για την παρέα της. Θα φοβηθεί, θα οπισθοχωρήσει και θα τα κάνει... ματάρια, προκαλώντας το γέλιο του αναγνώστη, αφού, όπως πιστεύει και η συγγραφέας του βιβλίου «Ποτέ δεν ξέρεις», Κωνσταντίνα Γιακαλή, αν δεν μπορείς να γελάσεις με τον φόβο, δεν μπορείς και να τον νικήσεις.

■ Συγγραφέας: Θάνος Μ. Βερέμης
 ■ Εκδόσεις: Μεταίχμιο, σελ. 144

Με απλή λόγια

Η Καταστροφή του 1922 ήταν προφανώς μια τραγωδία για τους πρωταγωνιστές της. Για την κυρίως Ελλάδα που τους υποδέχθηκε, όμως, οι πρόσφυγες αποτέλεσαν επίσης δώρο εθνικής ενότητας, ιδιαίτερα στη Μακεδονία και στη Θράκη.

Το 1922 ήρθε από την Ασία, από τα παράλια και τον Πόντο, ένα κύμα προσφύγων. Εκοτνας αναπτυχθεί σε πολυεθνικό περιβάλλον, οι άνθρωποι αυτοί καλλιέργησαν τα ελληνικά τους στοιχεία ώστε, όταν έφτασαν στην Ελλάδα, να συνεισφέρουν στην εθνική ενότητα σε μια εποχή που τα πολυεθνικά κράτη, τουλάχιστον στη χώρα μας και στην Τουρκία, είχαν τελειώσει. Το ενδιαφέρον, εύληπτο βιβλίο «22 ερωτήσεις και απαντήσεις για το '22» του ιστορικού και πανεπιστημιακού Θάνου Μ. Βερέμη αποτελεί μια προσπάθεια απολοποίησης ενός σύνθετου ιστορικού φαινομένου, το οποίο συνδυάζει πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και στρατιωτικές παραμέτρους. Η άφιξη 1.300.000 προσφύγων σε μια χώρα με μόλις 5.450.000 πληθυσμό αποτέλεσε το μεγαλύτερο πρόβλημα ενσωμάτωσης σε όλη τη σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία.